Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat: în Bucurescĭ: Agence Havas, Succursale de Roumanie; în Hamburg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineci 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineci 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 260. Brașov, Vinerĭ, 24 Noemvre (6 Decemvre) 1895.

Nĕcazurĭ românescĭ.

„Decadența incontestabilă a partidului nostru român, care se póte constata de doi anĭ încóce, devine cu atât mai îngrijitóre, cu cât sistemul politic al guvernului tot mai accentuat, tot mai decis se îndréptă contra naționalității române, ceea ce pretinde o apĕrare energică a intereselor nóstre periclitate. Inainte cu câțĭ-va anĭ starea nóstră era încă cu mult mai bună.“

Rêndurile acestea deși s'ar potrivi fórte mult cu situațiunea nóstră, nu se referă la noi, ci la Românii din Bucovina. Este „Gazeta Bucovinei“, care întroduce cu rêndurile de mai sus un articul, în care se arată cât de mult s'a schimbat situațiunea politică, mai ales de doi anĭ încóce, de când cu demisionarea ministeriului Taaffe, în defavorul fraților noștri din Bucovina.

Plângerile, ce rĕsună în colónele ḑiarului român bucovinean, asupra persecuțiunei sistematice a elementului românesc din micul ducat sunt din nenorocire întemeiate pe fapte incontestabile. Sub guvernele transitorii Windischgraetz și Kielmansegg se vede, că au prins putere contrarii românismului în Bucovina, ér actualul cabinet Badeni, ḑis „definitiv“, ș'a inaugurat acțiunea sa în Bucovina cu o mĕsură de natură a produce cele mai marĭ îngrijirĭ în sînul Românilor.

Este un postulat vechiŭ al Românilor bucovinenĭ ca sĕ se înființeze în capitala țĕrii un liceu cu limba de propunere română. In timp de 14 anĭ ai sistemului lui Taaffe, care își pusese ca țintă împăcarea naționalităților, frații noștri n'au isbutit a-șĭ realisa acest modest postulat al lor. Er acum, când ajunse la cârmă un guvern, care a declarat înaintea parlamentului, că și-a propus a lucra, nu după maxima: „divide et impera“, ci după „principiul dreptății“, ei trebue sĕ vadă, că dreptatea, ce o reclamă de atâta timp, nu li-se face, ci în loc de-o șcólă medià românéscă se plănuesce înființarea unui liceu rutén în Cernăuțĭ.

Ministrul de instrucțiune Gautsch la întrebarea ce i-s'a pus din partea deputatului român Lupul, a rĕspuns cu „ibis redibis“ ḑicênd, că cestiunea unui liceu român atêrnă dela viitórea întindere, ce-o va lua învĕțămêntul secundar în țéră și cu deosebire în Cernăuțĭ; dér gimnasiul rutén ar fi o trebuință fórte simțită și urgentă.

Așa scie sĕ respecteze amintitul ministru „principiul dreptății“ față cu poporațiunea română băștinașe a țĕrii. Este învederat, că prin acésta procedere se ignoréză interesele de viéță ale elementului român din Bucovina, pe socotéla căruia se sprijinesc tendințele de germanisare și de slavisare.

Cât de simțită este necesitatea unui gimnasiu rutén în Cernăuțĭ se póte cunósce din casul întêmplat de curênd în comuna Ipotescĭ. Acésta comună era trecută în statistica oficială — tocmai cum se întêmplă pe la noi — ca comună „ruténă“ și pe basa acésta autoritățile au hotărît sĕ creeze acolo o șcólă nouă cu limba de propunere ruténă. Sătenii românĭ înțelegênd acésta au pretins energic, ca limba de propunere în șcólă sĕ fiă cea română, și sĕ li-se dea un învĕțător român, căcĭ ei sunt Românĭ ér nu Rutenĭ, și trăind în un ținut românesc n'au absolut nicĭ o lipsă de limba ruténă.

Etă de aceste lucrurĭ se petrec și în Bucovina, în mânia articolului 19 al constituției austriace, care garantéză înființarea de școlĭ pentru tóte națiunile în limba lor propriă națională.

Românii din Bucovina au până acuma numai un singur gimnasiu cu limba de propunere română, în Suceava. Aicĭ, înaugurându-se nu de mult o nouă clădire pentru gimnasiu, presidentul țerii Goëss, n'a sciut sĕ le dea un sfat mai cuminte scolarilor românĭ, decât ca sĕ caute în tot chipul a învĕța bine nemțesce, căcĭ orĭ cât de mult ar griji de limba lor maternă, fără de limba germană nu se pot ferici.

Par'că ai auḑi vorbind pe patrioții noștri împintenațĭ, carĭ asemenea tótă fericirea o derivă dela învĕțarea limbei maghiare.

Sunt de ajuns cele citate mai sus, ca sĕ ilustreze situația actuală politică a Românilor bucovinenĭ și sĕ ne facă sĕ înțelegem cât de juste sunt dorințele și așteptările ḑiarului din Cernăuțĭ cu privire la viitórele lupte ale partidului român bucovinean.

Pericolul e mare și e timpul suprem, ca naționaliștii românĭ din Bucovina sĕ se reculégă și sĕ ia posițiă firmă în țéră ca și în dietă, ca și în parlamentul central pentru apĕrarea intereselor de viéță ale elementului român autohton din Bucovina.

Din parte-ne nu putem decât sĕ dorim ca tóte nisuințele și stăruințele fraților noștri în acésta direcțiune salutară sĕ fiă încoronate de cel mai deplin succes!

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Noemvre.

Alaltăerĭ s'a *deschis Reichstag*-ul german, și cu asta ocasiune cancelistul prinț *Hohenlohe*, încredințat fiind de împĕratul *Wilhelm*, ținù **mesagiul**, în care după-ce se vorbesce despre diferite cestiunĭ interne politice, economice și financiare, în fine se ḑic următórele: „In *înțelegere cu guvernul rusésc și frances*, Germania a curmat încurcăturile, ce se puteau nasce în urma *rĕsboiului* celor două marĭ puterĭ ost-asiatice Atențiunea nóstră seriósă ne este îndreptată asupra evenimentelor demne de compătimit *din imperiul turcesc*. Fidel alianțelor sale, imperiul german e tot-déuna gata *a conlucra cu puterile carĭ îi stau mai apróape în urma intereselor comune, și a servi păcei*“. In cercurile Reichstag-ului german se afirmă, că de două decenii acesta e primul cas, când în mesagiul german se accentuéză și se constată *interese comune cu Francia și o politică unitară a ambelor state*.

*

Cu privire la **evenimentele din Turcia** se anunță din isvor oficial turcesc, că în *Keban* au pușcat revoluționarĭ armenĭ asupra miliției turcescĭ. Revoltanții au fugit apoi în *Fernes* și în *Zeitun*, aprinḑêndu-șĭ mai întâi casele. „*Pol.-Corr.*“ anunță, că vatra turburărilor iscate în *Arabia* este ținutul *Saada*, situat între Yemen și Assir, și ocupat dela a. 1892.

Apponyi despre reforma electorală.

Scim, că deputatul Geza *Polonyi* într'una din ședințele trecute ale camerei a făcut o propunere, în care în numele partidei sale a cerut *introducerea votului universal*, *votarea secretă* și *votarea după comune*. Asupra acestei propunerĭ s'a încins o desbatere mai lungă, care s'a continuat și în ședințele următóre.

La rêndul sĕu contele *Apponyi* a espus în ședința de Lunĭ vederile sale cu privire la propunerile lui Polonyi și la reforma electorală. Etă ce a ḑis el între altele:

Nu crede, că sufragiul universal va puté delătura stările actuale bolnăviciόse. El (Apponyi) aderéză la principiul votărei secrete, și la timpul sĕu, adecă cu ocasiunea revisuirei legei electorale, principiul acesta ar trebui pertractat mai cu de-amĕruntul (Vii aprobărĭ în stânga). Stările actuale nu se mai pot susținé. (Adevĕrat! așa este!).

In prima liniă e de observat, că la sistemul electoral de astăḑĭ, *orașele liferéză*

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Caracterul zălogit.

Narațiune, de *Ceh Svatopluk.*

(F i n e.)

Alfred îșĭ acoperì fața cu amêndouĕ mânile și când privì de nou, Jidanul sta înaintea lui în vechia lui formă. Sórele a apus deja.

— Ei, vindi-mĭ d-le caracterul? Prețul lui e mare acum. Sunt în ajun alegerile. Aron plătesce strălucit.

Ḑicênd aceste, Jidanul scóse un galben din pungă și-l ținù sus. Alfred privi cât va timp, cu ochĭ învăpăiațĭ, moneta minunată, care lumina aprópe în întunerecul de jumĕtate, dér se întórse și rĕspunse cu voce tare Jidanului:

— Nu-l dau!

Jidanul scuturà din cap.

— Nu? Pe Dumneḑeul meu, frumos caracter. Ițĭ dau de două-orĭ atât. Și totușĭ nu? De trei-orĭ atât! Intr'adevĕr, curat caracter. Ei, nicĭ acum nu te învoescĭ? Te fac milionar. Vei locui în palat, vei avé birjă, cai.

Alfred privea cu ochĭ rătăcitorĭ în aer, ca și când înaintea lui ar pluti o vedeniă. Apoi își netedì fruntea și ḑise oftând:

— Nu sunt vêndĕtor!

— Cum doresce domnul. Eu nu forțez têrgul. Ține-țĭ caracterul și tîresce-te și mai departe în acéstă miseriă. Lui Aron îi rĕmân banii. Mĕ recomand, d-le.

Ascunse galbenul între ceilalțĭ, apoi scuturà punga, încât rĕsunà odaia întrégă. In sfirșit ascunse punga sub caftan și porni spre ușă. In prag se întórse:

— Aron are inimă bună. Nu-l iartă sufletul, ca sĕ nu ajute pe un ast-fel de om cinstit în miseriă. Sci ce? Ițĭ dau împrumut atâta, de cât ai lipsă. Punețĭ zălog caracterul, décă nu voescĭ nicĭ într'un chip sĕ mi-l vinḑĭ. Nu cer camătă mare, numai 50%. Dór' acest ofert nu mi-l vei refusa?

Alfred se gândi. Privi înc'odată de jur împrejur prin odaiă. Pat, dulap, etager de cărțĭ: una ca una góle. Acéstă odaiă este coliba tristă a miseriei și a lipsei...

S'a hotărît. Cu mâna făcea, ce-i drept, sĕmn de depărtare, însĕ buzele lui șoptiră: Nu-mĭ pasă, i-al dér, îl zălogesc..

Tăcù făr' de veste. Cum ar fi posibil a pune zălog caracterul? Asta-i o prostiă, un vis de creer bolnav! Ișĭ închise ochii, îi deschise érășĭ și Jidanul sta încă înaintea lui. Așa-dérĕ nu e vis totușĭ, ci realitate.

Jidanul ḑise:

— Sciu, ce te supĕră Măria-Ta. Incredințéză-mĭ însĕ întréga afacere.

Ḑicênd acestea luà de sub caftan o mică cutiă, o deschise și în curênd o închise érășĭ.

— Etă, aicĭ e caracterul d-tale, ḑise c'un surîs infernal.

Alfred privì mirat cutia, care purta inscripția „Caractere nobile“.

— Veḑĭ în ce cutiă frumos numită a ajuns caracterul d-tale. Acésta e clasa cea mai distinsă. Sunt caractere sdravene, caractere oneste. Sunt apoi și caractere slabe. Aceste sunt cele mai ieftine și am în deposit atâtea, încât nu sciu, ce sĕ fac cu ele. De altfel afacerea mea te interesézã fórte puțin, decĭ mai bine sĕ numĕr banii.

Jidanul scóse érășĭ punga, și grămădi peste olaltă galbenĭ strălucitorĭ.

— Peste cincĭ anĭ, tot la óra acésta Aron va veni la d-ta. Orĭ unde ai fi, Aron te va afla. Décă-mĭ replătescĭ banii cu interesele, ițĭ dau érășĭ caracterul, décă nu, mi-l țiu mie. Stă tocméla?

Alfred clătinà din cap afirmativ. Jidanul ispititor băgà mâna mai afund în pungă, și c'o fabulósă iuțélă columnele de aur se ridicau pe masă. Punga nu se deșertà; ea era ca ulciorul din bibliă.

* * *

S'au împlinit cei cincĭ anĭ. Alfred e mare domn. Se învêrte în societățĭ distinse, unde spumegă șampania, lucesce diamantul, unde mătasa și catifeaua foșnesc grațios. Are palat și proprietate uriașă. Pe lângă acestea caută fórte bine, e fórte sănĕtos. Are și nevastă. Ea nu s'a măritat din iubire, ci numai pentru banĭ, dér asta n'are a face. Alfred nu-șĭ iubesce nevasta, și totușĭ trăesc bine împreună. Inaintea lumei se pórtă, de par'că ar fi nebunĭ unul după altul; cu celelalte cine sĕ-șĭ sfarme capul?

Lumea și țéra scie, că Alfred e fără de caracter. Dér totușĭ el îșĭ pórtă sus capul și toțĭ se închină dinaintea lui. Pieptul îi este împodobit cu decorații și i-se ofer cele mai strălucite posiții. Părinții îșĭ învață copiiĭ sĕ ia esemplu dela Alfred. Bĕtrânĭ încăruntițĭ în cinste roșesc de bucuriă, décă Alfred le strînge mâna. Fața filosofilor moroșĭ, și carĭ urĕsc lumea în-

elementele cele mai servile, ceea ce ușor se póte esplica prin numerósele oficii de stat și publice, carĭ se află în orașe. (Vii aprobărĭ în stânga și stânga estremă). Este afară de orĭ-ce îndoiélă, că massa oficianților nu cutéză sĕ voteze la votărĭ publice așa, după cum simte, și faptul acesta oferă un argument puternic pentru votarea secretă. (Vii aprobărĭ).

In întréga lume civilisată parlamentele se nisuesc a lua mĕsurĭ în interesul purității alegerilor și a independenței membrilor din parlament. Ce se întêmplă însĕ la noi? De două orĭ s'a respins jurisdicțiunea electorală, care acuma din nou atêrnă ca sabia lui Damocle de-asupra parlamentului, și acestei amânărĭ este a-se mulțămi faptul, că cercurĭ, carĭ la alegerile trecute au fost încă pure, astădĭ deja sunt corupte.

Ministrul-președinte dice, că nu e contra reformei electorale, dér nu doresce s'o vadă realisată în viitorul apropiat. De 21 de anĭ n'am creat nicĭ o lege, care sĕ fi fost chiămată de-a ocroti puritatea și libertatea electorală. In Anglia s'a creat la a. 1854 o lege privitóre la abusurile electorale; la 1856, 1858, 1860, 1861, 1862 și 1863 acea lege s'a completat; la 1868 s'au creat legĭ privitóre la jurisdicțiunea electorală, și la comisiunea conscriitóre de alegĕtorĭ; la 1872 s'a întrodus votarea secretă, la 1875 s'au precisat datorințele funcționarilor dela alegerĭ, la 1879 s'a creat din nou o lege privitóre la abusurile electorale, și la 1883 s'a creat o lege electorală mare organică.

Décă la noi, după o neactivitate de 20 de anĭ, nicĭ acum nu se gândesc la o schimbare, atuncĭ aceia, carĭ cutéză faptul acesta, merită invinuirea, că ei nicĭ măcar nu vréu sĕ scie de reforme. (Vii aprobărĭ în stânga și stânga estremă).

Cu esceptionarea punctului prim din propunerile lui Polonyi, primesce tóte proiectele. (Vii aprobărĭ și aplause în stânga estremă).

SCIRILE ȘILEI.

— (23) Noemvre.

„Conferența secretă a învĕțătorilor românĭ patrioțĭ“. Sub acest titlu foile unguresci reproduc după „Arad és Vidéke“ un apel, în care se dice, că în luna lui Noemvre c. s'ar fi adunat la o „conferență secretă“ în Lipova mai mulțĭ învĕțătorĭ românĭ gr. or. din comitatul Arad, Timiș și Carașseverin, cu scop de-a lua mĕsurĭ de „apĕrare“ în contra tractărei „brutale“ din partea preoților lor. Se face apoi apel către ministrul unguresc de culte, ca sĕ se milostivéscă a-șĭ îndrepta atențiunea asupra lor, carĭ „nu mai pot suferi brutalitatea fanaticilor lor popĭ“ etc. E caracteristic, că apelul *nu este iscălit de nimenea,* ci se spune numai, că cei ce consimt sĕ se *adreseze inspectorului r. de școle al comitatului Arad.* — Se vede cât de colo, că e vorba și aicĭ de-o intrigă a „patrioților“, prin care vor sĕ prindă în cursă pe învĕțătorii românĭ, folosindu-i tot-odată ca instrumente pentru a lovi cu ei în preoțimea nóstră. Sperăm însĕ, că învĕțătorii noștri vor înțelege cursele și se vor feri de ele ca de satana.

—o—

Contra jidanilor din Fertö-Szt-Miklos s'a pornit o gónă teribilă. In nóptea dela 2 c. o mulțime de popor s'a adunat înaintea scólei poporale israelite. a spart ferestrile, a rupt o parte din coperișul casei, a spart ușile și a nimicit tot ce ia venit în cale în odăile edificiuluĭ școlei. Mulțimea merse apoi la locuințele jidanilor din acea comună nimicindu-le ferestrile. „Pest. Ll.“ afirmă, că asupra unei unei case s'a și pușcat chier, dér n'a fost nimenĭ rănit.

—o—

Fisolgabirĕu suspendat. Fișpanul Sătmarului Béla Simontsics, cum anunță foile maghiare, în urma mai multor plânsorĭ și insinuărĭ a intentat cercetare contra lui Vasile Indre, fisolgăbirĕul din Șomcuta mare. Se dice, că în urma cercetării, care a ținut patru dile și în decursul căreia s'au ascultat 147 de martorĭ s'au constatat mai multe abusurĭ comise în oficiu, și pentru acestea fișpanul a ordonat suspendarea numitului fisolgăbirĕu și luarea lui în cercetare disciplinară.

—o—

Gimnasiu rutén în Cernăuțĭ. Cetim în „Gazeta Bucovinei“: Din Viena ne sosesce o scire îngrijitóre. Ea nu va întârdia a produce în întréga nóstră țéră o adêncă nemulțămire. Deputatul *Lupul* a accentuat în comisia bugetară a parlamentului, că remarcă în preliminarul pentru 1896 introduse sumele necesare pentru înființarea unui nou gimnasiu inferior în Cernăuțĭ. Esistă, dice d-l *Lupul,* la guvern tendința de-a activa la acest gimnasiu clase paralele *rutene.* Basat pe elocuente date statistice și punênd în relief covĕrșitóre momente politice, d-l Lupul cere *neamânabila creare de clase paralele române,* lăsând guvernului latitudinea de a-le activa după plac la gimnasiul din Cernăuțĭ deja esistent sĕu la cel proiectat. La acéstă justă cerere a deputatului nostru a rĕspuns ministrul *Gautsch* în un sens, care de sigur va produce în țéra nóstră cea mai profundă iritare. Crearea unui nou gimnasiu la Cernăuțĭ, replică d-l ministru, precum și activarea de *clase paralele rutene sunt trebuințĭ adênc simțite,* ér introducerea unui învĕțămênt liceal român la Cernăuțĭ depinde dela viitórea expansiune, ce va lua sistemul școlelor medii în Bucovina și în special în Cernăuțĭ. Ațĭ vorbit destul de clar, d-le ministru! Slavisarea capitalei nóstre e hotărîtă. In fața acestui pericol noi Români vom trebui sĕ luăm grabnice și energice mĕsurĭ.

Fisolgăbirăul Branului. Diarul „*Magyarország*“ în numĕrul sĕu de erĭ publică un comunicat dela corespondentul sĕu din ținutul Brașovului, pe care comunicat, fiind el de interes pentru cetitorii noștri din părțile Brașovului și Făgărașului, îl reproducem aci. Faptul este cu atât mai interesant, cu cât un diar maghiar ilustréză purtarea și atitudinea în oficiu necualificabilă a unui ogan de al· actualului guvern.

„Corespondentul nostru“, dice numitul diar, „ne raportéză, că *Benedek Thuri,* fisolgăbirĕul tinĕr al cercului Bran, aparținĕtor de comitatul Făgărașului, comite nu numai fapte condamnabile, ci chiar și demne de acusă. Tractéză nedemn cu locuitorii de acolo, carĭ sunt ómenĭ destul de blândĭ și ascultătorĭ; dér mai ales observă față cu ei o stricteță necruțătóre și o premergere aspră nebasată în afacerile cele mai minuțióse și adese-orĭ în afacerĭ ridicole. Aceste le face fisolgăbirĕul pentru ca sĕ validiteze enunciațiunea, pe care a făcut'o cu ocasiunea ocupărei postului sĕu, că adecă „*poporul de aci trebue ținut în frêu*“.

„Așa d. e. în anul trecut a recuirat cavaleriă în Zêrnescĭ fără de nicĭ un rost, causând prin acésta multe nĕcasurĭ și neplăcerĭ. Disposițiunile privitóre la poliția de câmp le face urgisite înaintea poporului prin pré multele comisiunĭ superflue și costisitóre, și de multe-orĭ pedepsesce cu câte 2—3 fl. pe țĕranĭ (fiind eschis dreptul de reclamare) singur numai pentru aceea, pentru-că duc puii la têrg ținêndu-i de picióre.

„Faptele acestea nu contribue la ridicarea popularității sale și cu greu va ajunge la scopul, la care tind îndrumările fișpanului în favorul guvernului.

„Cu ocasiunea alegerilor de membri pentru congregațiunea comitatensă a comis volnicii mai ales în Tohanul vechiu, rupênd biletele de votare, carĭ lui nu-i plăceau, și octroând alegĕtorilor astfel de indivĭdĭ, pe carĭ alegĕtorii peste tot nu voiesc sĕ-i distingă cu încrederea lor.

„In timpul din urmă plănuesce disolvarea casinei, și precum e el de certăreț acolo, unde vine în divergințe cu poporul, de sigur o va și disolva, cu tóte că casina este singurul loc, unde elementele mai inteligente din Bran — și așa împrăștiate în urma situațiunei geografice — pot sĕ convină și sĕ discute asupra daraverilor diferite ale lor“.

Și repetăm, că acestea le spune o *fóiă maghiară.*

Dela comună.

Ședința din 4 Decemvre a. c. se deschide la 3 óre d. a., de către primarul-substitut Iakobi cu următórele împărtășirĭ: 1) Regulamentul desbaterilor s'a aprobat la locurile mai înalte; 2) Ministrul agriculturei în urma unei representațiunĭ din partea comunei promite a mijloci numirea unui al doilea jude de comasare; și 3) punerea de mese înaintea cafenelei Drexler s'a aprobat și de instanța ultimă în sensul, cum s'a decis de către comună.

Lurtz face următórele trei interpelațiunĭ:

a) In privința abatorului, care e mai bine de un an gata și tot nu se mai deschide. Presidentul spune, că după informațiunile, ce le are, statutul se află la ministrul de interne și în tot momentul se aștéptă sosirea aprobăriĭ;

b) în privința tarifului de apă, care e aprobat numai pe 3 anĭ, dintre carĭ 2 au și trecut deja. Presidentul promite a veni în decursul anului 1896 cu un nou proect de tarif;

c) în privința școlei de agricultură din Feldióra subvenționată cu vr'o 400 fl. și din partea comunei Brașov, vorbitorul susține, că la acéstă școlă sunt 2 instanțe: comisiunea școlară și comisiunea de supraveghere însărcinate cu conducerea școlei. Invĕțătorul Dörschlag se află în raporturĭ rele cu directorul Hintz, care e și președinte al comisiunei școlare. Directorul pâresce pe învĕțător și comisiunea sub președința lui îl și judecă, va sĕ dică: directorul e și acusator și judecător; ba mai mult: vine lucrul la a doua instanță, la comisiunea de supraveghere, unde directorul érășĭ e președinte și judecător. Vorbitorul întrébă pe primarul-substitut: décă are cunoscință despre întâmplarea acésta dela numita școla, și ce are de gând sĕ facă? — Presidiul spune, că va studia statutul acelei școle și va rĕspunde în una din ședințele următóre.

Urméză ordinea dilei:

1) La cererea mai multor locuitorĭ din Dĕrste, comuna decide repararea unei fântânĭ vechĭ și facerea unei fântânĭ nouĕ cu suma de 700 fl.

2) Se decide a doua-óră urcarea salariului administratorului și controlorului din spital cu 200 fl., respective cu 100 fl. și sê sĕ róge ministrul de interne a aproba de astădată acéstă urcare și pe anul 1895 din causa scumpetei.

3) Primarul pensionat și bolnăvicios Franz de Brennerberg cere a fi absolvat de a mai face rapórtele anualĭ restante, ceea ce se încuviințéză.

4) Se resoinge cererea de remunerațiune a cancelistului dela oficiul de însciințare Guido Iekel, fiindcă a suplinit pe șeful sĕu.

5) Maiorul dela husarĭ Ernst Weiss se primesce în sînul comunei, décă în termin de un an va deveni cetățén ungar și va plăti taxa de 50 fl.

9) Se primesce în sînul comunei proprietarul de case Lazar Albert din Görgeny-Sent-Imre cu taxa de 50 fl.

7) Cancelistului dela poliție Iohann Zaccaria 'i se dă un concediu de 3 lunĭ din causă de bólă.

8) Presbiteriului evangelic și Eforiei școlelor centrale române li-se concede a lua apă din apaductul vechiu pentru stabilimentele lor de băi.

9) Se decide a cere dela ministrul de comerciu nu numai susținerea transportului de mărfurĭ pe linia tramvaiului Brașov-Săcele, ci și eftinirea tarifului.

10) Raportul spitalului despre statistica bolnavilor în anul 1894 servesce spre sciință.

11) Se votéză la titlul 24 din buget încă 500 fl. pentru încuartirărĭ militare; la titlu 25 din buget 2700 fl. pentru podurĭ, șosele și canalurĭ, ér la titlu 46 din buget 1600 fl. pentru apaduct și fântânĭ.

12) La cererea locuitorilor de pe lângă berăria lui Hajek (livadia lui Ianci) se decide a se introduce apa cu o cheltuială de 1284 fl.

Bucuriă malițiósă.

D-le Redactor și Amice!

Te rog sĕ dai loc în colónele „*Gazetei*“ următórelor rêndurĭ:

„Tribuna“ nr. 250 dela 18 (30) Noemvre publică o notiță despre nu sciu ce „bucluc“, ce i-s'ar fi întêmplat „Gazetei“*) din causă, că ar fi dat loc în colónele ei unui foileton „fără autorisare“, scris de un anumit Zilahy Kiss Béla, pretins colaborator la „Budapesti Hirlap“. După-ce spune, că cel care v'a băgat în „belea“ este „Tr. H. Pop“.... s'acață — așa numai din bun senin — de persóna mea, în mod, ce denotă un mare grad de necultură a inimii și o bună dosă de patimă.

In fața acestei stîrpiturĭ spirituale a „buclucașilor“ dela „Tribuna“, mĕ simt dator a spune următórele:

1) Cu iscălitura „Tr. H. Pop“ n'am publicat nicĭ un foileton-traducere, al cărui autor sĕ se subscrie „Zilahy Kiss Béla“.

2) Nicĭ-odată în viéța mea n'am publicat traducerĭ „*illicite*“, cu scop de-a seduce lumea sĕ crédă — cum póte fac marii „literațĭ“ dela „Tribuna“ — că posed cunoscința tuturor limbilor din lume.

3. Intrégă notița din vorbă a „Tribunei“ o consider de ceea-ce este în adevĕr: isbucnire ridicolă a unei malițióse bucurii.

In consecență, țin de sub-demnitatea mea a intra în meritul ei și a arăta asupra tendinței, ce urmăresce. Acésta cu atât mai vîrtos, că tótă lumea scie adĭ, că „literații“ și „politicii“ *buclucași* dela „organul acreditat“ și-au ales de mult *nobila* misiune, de-a persifla și batjocori cu cea mai elementară lipsă de bun simț pe tot omul, care nu suflă cu ei în trîmbița scârbóselor lor patimĭ și ure personale.

Boziaș, 4 Decemvre 1895.

Al vostru devotat
Traian H. Pop.

*) „Gazeta“ n'a dat de nicĭ un bucluc. Bucuria „Tribunei“ a fost zadarnică. — Red.

---

vioréză, când Alfred le zimbesce grațios. Bărbațĭ dela guvern și șefĭ de partide aștéptă în antișambra lui. Numele sĕu îl amintesc diarele, revistele, broșurile volante, lexicónele și cărțile de scólă. Și în odaia, unde el cu cincĭ anĭ înainte șĭ-a zălogit caracterul, un tinĕr palid îmbrăcat în vestminte sdrĕnțóse și în ghete sparte, scrie poesii, glorificând în ele pe Alfred.

Ah, da în secolul nostru omenimea se închină érășĭ vițelului de aur. Din inima lui a perit adevĕrata temere de Dumnedeu și sufletul sĕu corupt jertfesce pe altarul materialismului. Tot esistă numai pentru aur. Sub diferite numirĭ, se închină numai aurului. Pentru el predicăm morală, pentru el ne vĕrsăm sângele, pentru el muncim și asudăm, și chiar eu însu-mĭ scriu acéstă satiră numai pentru aur.

Servitorul anunță lui Alfred, că un Jidan sdrênțos vré sĕ vorbéscă cu orĭ-ce preț cu dênsul. Lui Alfred i-a venit în minte ceea-ce s'a întêmplat înainte cu cincĭ anĭ.

— Dă-i întrare în biroul meu.

Acest birou este mobilat cu mare eleganță. Pe pârețĭ însĕ străluccsc tablourĭ nerușinate.

Alfred și Jidanul steteau érășĭ față în față.

— Ai întârdiat, jidane, dise Alfred privind la césornic.

— N'am ce face. N'au voit sĕ mĕ lase peste frontieră.

— Așa-i, că aducĭ zălogul?

— Da, mărite domnule.

— Poțĭ sĕ-l ții. Nu mai am nevoiă de el. M'am convins, că mai ușor ne fericim fără de caracter în lume. Bucuros ți-așĭ mai da ceva.

— Adecă?

— Nițel sentiment de pudóre mi-a rĕmas încă. Mi-e fórte neplăcut și de prisos. Mi-ar plăcé sĕ-l vênd și pe acesta.

Aron mișcă din umĕr și c'un rîs blăstĕmat rĕspunse:

— Regret, dér nu-l pot cumpĕra. Marfa acésta nu mai e în modă. Poftesce numai și privesce la pâreții odăii d-tale.

Dela țéră.

Serata tinerimii române.

Budapesta, 3 Dec. n. 1895.

Raport spec. al „Gaz. Trans.“

Sunt mulțĭ anĭ, de când din cause independente de voința sufletelor bune românescĭ din Budapesta, atât de terorisate însĕ de vehementul șovinism maghiar, balurile și seratele strălucite de odinióră, pe carĭ le arangiau universitarii românĭ, și carĭ contribuiau incalculabil la cimentarea legăturilor frățescĭ dintre dênșii și distinsa colonia română de aicĭ, au apus.

Urmă o amorțire îngrijitóre, care pe tinerimea română de aicĭ a silit'o a-șĭ restrînge activitatea între zidurile strîmte ale societății „Petru Maior“. Era însĕ cât se póte mai firesc, ca puterea de muncă, condensată de-atâta vreme, sĕ isbucnéscă în sfîrșit în mod iresistibil, și neadormita dorință a tinerimii devenind pe ḑi ce merge mai arḑĕtóre, sĕ se realiseze.

Momentul întrupării acestor nobile tendințe fù ḑiua de 1 Decemvre, — ḑi memorabilă pentru orĭ-ce inimă caldă românéscă din Pesta, ḑiua seratei literare musicale.

Peste așteptare a succes acéstă serată, mulțămită zelului învăpăiat al harnicului președinte al societății „Petru Maior“, d-l Drd. *Florian Muntean*, devotatului comitet arangiator, distinsului concurs al amabilei D-șóre *Alma de Dunca-Schiau*, și în deosebĭ dragostei adevĕrat frățescĭ manifestate față de serată de inteligența română de aicĭ!

De cu bună vreme începură a sosi în numĕr mare fruntașii românĭ din Budapesta în pompósa sală Nr. V a Redutei, sală, ce înota în lumină și splendóre, așa că la órele 8, fiind întréga sală aprópe ticsită de public, sĕ și începù serata...

Simpaticul Drd. *Florian Muntean* ținù un mĕduos și însuflețit cuvênt de deschidere, accentuând cu mult aplomb importanța *spiritului de concentrare*, ce predomnesce aḑĭ lumea, spirit de un incontestabil folos, mai ales pentru noi Românii, stânjinițĭ îndelung timp în desvoltarea nóstră culturală națională de aspra vitregime a vremilor trecute. Constată cu negrăită bucuria, că românimea capitalei a înțeles acest spirit, conformându-se lui în tocmai, și inaugurând o nouĕ epocă de frăția și iubire reciprocă între sine. In sfîrșit, rugând inteligența română presentă a scusa modestele puncte ale seratei, mulțămì pentru entusiastul sprijin!

Urmară apoi rênd pe rênd diversele puncte din program, tóte esecutate strălucit, spre mulțămirea generală a celor presențĭ.

D-l I. *Scurtu* student în filosofiă declamă cu sentiment mișcător frumósa baladă „*Carol IX*“, de G. Coșbuc.

De-asemenĭ și d-l *T. Vuia* student în drept, care — fiind d-l Chendi constrîns de împrejurărĭ neprevĕḑute a părăsi deja înainte de serată Pesta și a nu puté ast-fel dênsul diserta, — a tractat c'o seriósă cunoscință de causă tema despre „*genialitate*“, temă fórte interesantă și de valóre, în care, espunênd teoria celebrului Lombroso despre identitatea geniului cu nebunia, se încercă a dovedì cu ponderóse argumente că sus amintita teoriă n'ar fi întru tóte esactă, ci prea cutezată.

Nespus haz și veseliă a produs în publicul present d-l *I. Popoviciu*, student în filosofiă, cu declamarea poesiei: „*Jidanul călare*“ de T. D. Speranță, poesiă predată cu frumos talent comic.

Nu mai puțin remarcabilă a fost și partea musicală. Fragedul cor al societății, condus cu simț de d-l *I. Cădariu*, student în drept și cunoscĕtor al musicei a debutat cu succes cât se póte de frumos, frapând întreg publicul present. Tóte patru cântările v. a. „*Earna*“ de C. Porumbescu, „Vino lele“ de I. Vidu, *Cântec sicilian* de C. Porumbescu și „*Hora*“ de G. Dima au fost esecutate cu multă pricepere musicală, dovedind o desteritate într'adevĕr laudabilă, décă considerăm frăgeḑimea corului. La insistența deosebită a publicului, unele piese fură repetate.

Punctul de culminațiune al părții musicale, ba chiar a întregei serate, a fost însĕ incontestabil strălucitul debut al amabilei domnișóre *Alma de Dunca-Schiau*, care și cu acéstă ocasiune dete o strălucită dovadă despre prețiosul d-sale talent musical, fiind d-sa o adevĕrată artistă în jocul la pian.

„*Balada H-moll*“ de Liszt, *Duetul*, esecutat împreună cu d-l I. Bușita, „*Pensée fugitive*“, de Alexandru de Mocsonyi, Schubert-Liszt „*Auf dem Wasser zu singen*“ și „*Fantasie românéscă*“, composițiă propriă a d-rei Alma de Dunca-Schiau tóte le-a cântat atât de admirabil, atât de răpitor și de artistic, încât ne-a electrisat pe toțĭ! In deosebĭ reușita composițiă propriă „Fantasiă românéscă“ ne-a entusiasmat până la estas prin duioșia-i pĕtrunḑĕtóre, atât de caracteristică Românului!

Aplause furtunóse și nesfîrșite erumpeau la fiă-care apariția pe podiu a d-șórei Schiau, ca și la finea fiă-cărei piese. Prin fermecătoru-i joc, d-sa ni-a lăsat tuturor cele mai drăgălașe impresiunĭ! Tinerimea s'a și grăbit a-i preda în semn de recunoscință un frumos buchet de florĭ naturale.

Nu pot întrelăsa de-a nu-i aduce în numele tuturor și cu acéstă ocasiune cele mai căldurόse mulțămite pentru valorosu-i sprijin, care a ridicat la un nivou atât de înalt serata nóstră.

(Va urma).

România agricolă.

XII. Pădurile.

(Urmare).

Și ei aveau dreptate, căcĭ dógele din cestiune erau numai de garniță și nu de stejar veritabil. Un distins fabricant de cognac, ce avem în țĕră, îmĭ dete esplicațiunea mai detaliată, că dógele din garnița indigenă nu se pot întrebuința, decât la putinele de varză, vase pentru oțĕt, rachiu ordinar și vinurĭ ușóre de masă. Vasele pentru vinurile fine, vinurĭ de desert, spirt, cognacurĭ, romurĭ etc. trebuesc făcute din dóge de stejar veritabil, care el îl impórtă din Transilvania, Slavonia și puțin din Oltenia, ér prin vasele de garniță ele ar trece, ca și prin cele de brad. Dógele de stejar veritabil se vênd în țĕră de 2 și de 3-orĭ mai scump, decât cele de garniță.

Decĭ gorun nu esistă, decât fórte puțin, în Oltenia, ér încolo nu, deși el formézá masivul esclusiv al pădurilor de stejar ale Transilvaniei. Masivul predominant în pădurile Moldovei este fagul, garniță fórte puțină.

România are și ea mai multe specii de copacĭ, carĭ se asémĕnă cu stejarul, — varietățĭ de stejarĭ, — dér nu sunt stejar propriu ḑis, supranumit și gorun. Quercus pedunculata, și anume varietatea, care se găsesce mai des, este garnița Quercus conferta, tufa, sĕu tufa aiósă Quercus pubescens și cerul, Quercus Cerris. Aceste varietățĭ, deși se asémĕnă cu stejarul, nu sunt însĕ stejar propriu ḑis, n'au nicĭ mărimea lui, și nicĭ structura lemnului.

Ele sunt mai mult un putrigaiŭ, decât lemn de valóre, cresce încet, ajunge la dimensiunĭ micĭ neînsemnate și din lemnul lor — tufan și cer — nu poțĭ face altceva, decât lemne de foc. Numai din garniță, — care ajunge la dimensiunĭ cevașĭ mai marĭ, poțĭ face traverse și lemn de construcțiă ordinar, încolo și el se întrebuințézá mai mult ca lemn de foc.

Pădurea statului Dedulescĭ, lângă Rîmnicul-Sărat, — pădure frumósă de garniță, cu tulpinĭ de 8—10 m. lungime și 20—30 cm. grosime, — a dat la pogon câte 15 stênjinĭ lemne de foc, afară de cei 80 copacĭ la pogon, lăsațĭ ca reserve; ér tot în pădurea statului Albele din Vlașca, în apropiere de marea pădure Comana, pe 6 hectare de loc în tăiere rasă am găsit 98 stânjinĭ, — ar da 8 stênjinĭ la pogon. Pădurea era pădure bĕtrână, căcĭ cel mai bĕtrân om din sat nu scia, că pădurea aceea sĕ se fi tăiat vre-odată: nu avea poenĭ, ci era binișor încheiată. Masivul se compunea numai din cer și tufă raiósă; dintre copacĭ nicĭ unul nu era mai mare de 4—5 m. și de 10—15 cm. grosime în diametru, și masivul întreg era cu vêrfurile rupte de vênt și zăpadă. Incolo alte masive la șes se compuneau din teiŭ, alun, păducel — tot esențe fără de valóre industrială; lemn tare: carpin, frasin și ulm este puțin.

(Finea va urma.)

Societatea „România Jună“.

Societatea academică social-literară „România Jună“ și-a constituit noul comitet pe anul administrativ 1895—96 în următorul mod:

Președinte: stud. techn. Teofil Popovicĭ; vice-președinte: Drd. med. Alesandru Crăciunescu; Secretar I: stud. med. Titu Perția; Secretar II: stud. jur. Emil Venter; Cassar: stud. cult. techn. Ilie Pârvulescu; Controlor: stud. techn. Cornel Comanescu; bibliotecar: stud. techn. Dionisiu Balossu; econom: stud. forest. George Sêrbu.

Din raportul societății pe al 25-lea an administrativ al sĕu (1 Oct. 1894 — 30 Sept. 1895) însĕmnàm următórele:

La finea anului 1894—95 societatea împlinesce al 25-lea an al esistenței sale, din care incident s'a ales un comitet însărcinat cu arangiarea unui jubileu. Președinte general e d-l Dr. Sterie Ciurcu. Jubileul se va serba la Pascile viitóre. Comitetul arangiator al jubileului e împărțit în 3 secțiunĭ: una pentru colectarea banilor de lipsă pentru întemeiarea unui *alumneu*, în care tinerii românĭ, membri ai societății, lipsițĭ de mijlóce, sĕ priméscă gratuit locuință și mâncare. In acest scop s'au colectat până acum peste 700 fl. Altă secțiune e însărcinată cu editarea unui *Almanach festiv*, pentru care însĕ până acum au sosit prea puține elaborate. In fine a treia secțiune e însărcinată cu arangiarea festivităților.

Cu regret se amintesce în raport transferarea din Viena la Mișcolț a d-lui capelan militar George *Vlassa*, care a fost un mare sprijinitor al societății și membrilor ei. — Escelența Sa Metropolitul Dr. Victor *Mihalyi* a dăruit societății 50 fl. pentru fondul disponibil și alțĭ 50 fl. pentru fondul neatacabil, întrând ast-fel în șirul membrilor fundatorĭ ai ei. De-asemenea D-na Elena de *Popovicĭ*, întemeiătórea institutului de fetițe din Cernăuțĭ, a întrat în șirul membrilor onorarĭ, plătind taxa de 50 fl. — Raporturile amicale cu tinerimea slovacă și sêrbă s'au mai întărit în cursul anului. Viéța socială românéscă a luat un avênt mai îmbucurător, arangiându-se, cu concursul familiilor române din Viena, tot la douĕ sĕptĕmânĭ convenirĭ sociale, împreunate de repețite-orĭ cu producțiunĭ musicale, declamatorice etc.

„Urzica“, fóia satirică-umoristică a societății, a început sĕ apară din nou. Din fondul societății s'au votat la 6 membri ajutóre de câte 100 fl. S'a autorisat cassarul sĕ facă la finea fiă-căreĭ ședințe câte o colectă, la cara fiă-care membru al societății sĕ fiă îndatorat a contribui minimul de 1 cr. în favorul cabinetului de lectură. Pe calea acésta s'au colectat la 10 ședințe 17 fl. 52 cr. — Membri onorarĭ au fost numițĭ: D-na Elena de Popovicĭ, D nii: Const. Arion, Dr. D. P. Barcian, Perețianu-Buzĕu, Lascar Catargiu, Dum. Comșa, Iuliu Coroian, Nic. Cristea, Ger. Domide, I. Grădiștean, Tache Ionescu, Al. Lahovary, Dr. Teod. Mihali, Rubin Patița, Dum. Sturdza, Dr. Aurel Suciu, Michaiŭ Velicĭ. Membri emeritațĭ dnii: Dr. G. Candrea și Dr. Pompeiŭ German.

Societatea a hotărît, ca de aci înainte sĕ pórte și membrii ei la ocasiunĭ festive, unde vor representa societatea, insignii constătătóre dintr'o panglică de mătase în colorile nóstre naționale cu inscripțiunea în aur „România Jună“.

Societatea a avut în cursul anului 32 membri ordinarĭ. Fondul neatacabil: 11,783 fl.; averea totală: 13,455 fl.

Vocĭ din public.*)

Domnule Redactor!

La întêmpinarea D-lui G. B. Pop din Nr. 259 al „Gazetei“ față de declarațiunea mea din Nr. 258, mĕ vĕd necesitat a rĕspunde următórele:

Precum se va constata la timpul sĕu prin domnii, carĭ erau la masa nemijlocit apropiată, la care se afla și președintele „Reuniunei“, nu este adevĕrat, că am insultat pe D-nul G. B. Pop împreună cu societatea, din care făcea parte; n'am strigat „afară cu ei“, cu atât mai puțin am întrebuințat espresiunea: „afară cu voi, de mult îțĭ port Sâmbetele“. 'Mĭ-am permis o singură observare în momentul, când D-nul G. B. Pop insulta pe dirigentul reuniunei cu cuvinte necualificabile dând dreptate dirigentului, care susținea, că nu se cuvine sĕ se facă sgomot în decursul producțiunei. Indată ce Domnul G. B. Pop mĭ-a auḑit gura, ca împins de un resort, a sărit la mine întrebându-mĕ, că ce am ḑis. Am repetat ce am ḑis și 'mĭ-am și motivat aserțiunile. Dênsul, ca un om, care nu se póte stăpâni, m'a insultat și cu cuvinte injuriόse, și a cercat sĕ mĕ insulte și cu fapta. Restul se scie, și sunt sigur, că comitetul Reuniunei se va esprima în procsima ședință în privința acésta.

Ce privesce teoriile de cavalerism, ce le desvóltă D-nul G. B. Pop în întêmpinarea D-Sale apoi acestea se pot ilustra mai bine prin aserțiunea sa, că „este indiferent a da sĕu a primi palme“ și prin constatarea martorilor ocularĭ la incidentul dintre mine și D-sa, care constatare e următórea:

„La cererea Domnului protop. Vasile Voina, subscrișii, carĭ am fost presențĭ la incidentul din séra de 14 (26) l. c., iscat între D-sa și D-l G. B. Pop, facem următórea

Constatare.

In saleta de lângă sala, unde se ținea convenirea colegială, în urma unui schimb de vorbe, D-l G. B. Pop a ridicat mâna ca sĕ-l lovéscă pe D-l Voina. Acesta însĕ a parat lovitura cu mâna stângă, ér cu drépta l'a lovit pe D-l G. B. Pop în față. A doua încercare a D-lui Pop de-a lovi pe D-l Voina a avut tot resultatul de sus.

Subscrișii fiind de față dela începutul până la finea incidentului, constatăm, că faimele, ce se colporteză prin oraș, că D-l V. Voina ar fi fost lovit de douĕ-orĭ în față, nu stau in consonanță cu adevĕrul.

Brașov, 16 (28) Noemvre 1895

Lazar Nastasi m. p.
Sterie Stinghe m. p.

Față de acest fapt, D-nul G. B. Pop nu face alt demers, ci colportézá scirea, că D-sa m'ar fi lovit pe mine, negând că D-sa a fost lovit, și numai după ce a vĕḑut, că publicul este informat despre adevĕrata stare a lucrului, vine abia după 4 ḑile a mĕ trage la rĕspundere, nu pentru fapt, ci pentru că așĭ fi informat publicul despre el. Nu este acésta simularea unui cavalerism ridicul? Și ca sĕ reiasă afacerea și mai caraghiósă, dă mandat strict secundanților sĕi sĕ nu priméscă nicĭ o declarație, ci numai reparațiă prin arme. Décă o făcea acésta a doua ḑi după incident și pentru incident, trécă mérgă, tot se mai potrivea, dér după patru ḑile nu se mai potrivesce. Și cu tóte acestea voesce sĕ facă pe cavalerul. Eu sunt mulțămit cu opiniunea publicului, care a fost de față în aceea séră, și de-óre-ce lucrul acum e pe deplin lămurit, cu acest rĕspuns sfîrșesc tótă afacerea mea cu D-nul G. B. Pop pe calea publicității.

Brașov, 23 Noev. 1895.

Vasile Voina.

*) Pentru cuprinsul și forma celor publicate sub rubrica acésta Redacțiunea nu ia rĕspunderea.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.05
Renta de corόne ung. 4%	98.60
Impr. căil. fer. ung. în aur $4\frac{1}{2}$%	123.60
Napoleondorĭ	9.62
Mărcĭ imperiale germane	$59.22\frac{1}{2}$
London vista	121.30
Paris vista	$48.12\frac{1}{2}$
Rente de corone austr. 4%	100.—
Note italiene	45.10

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Decemvre 1895.

Banonote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10 78	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.—

N-rul **2265**—1895

Publicaţiune.

Oficiul orfanal orăşenesc, ca autoritate pentru pertractarea rĕmasurilor şi tutorat, publică prin acésta, că rĕmasul lui Adolf Flagner, decedat în 7 Noemvre, fără a fi făcut vre-un testament, din mobile, albiturĭ preţióse şi alte lucrurĭ ale casei se vor vinde cu licitaţie în 9 şi 10 Decemvre 1895 dela 9 óre până la 12 a. m. şi dela 2—4 ó. p. m. în locuinţa din Şirul-Străjii Nr. 3, cu banĭ gata.

In 11 Dec. 1895 la 9 óre a. m. se va face vêndarea cu licitaţie în localul oficiului orfanal a realităţii de casă şi grădină, Şirul-Strajii Nr. 3, din cărţile funduare 1262 Numĕrul top. 2064 şi 2065.

Condiţiunile mai de aprópe se pot vedé la oficiul orfanal orăşenesc din Braşov.

Braşov, 2 Decemvre 1895.

856,2—3 **Oficiul orfanal orăşenesc.**

Nr. **8361**—1895

Publicaţiune.

Deóre-ce în fie-care an se împarte între soldaţĭ cu serviciul militar prestat o parte din venitul fundaţiunei **„principelui Schwarzenberg-Grüne“, de aceea se provócă toţĭ acei soldaţĭ cu serviciul militar prestat dela sergenţĭ-majorĭ în jos**, carĭ sunt născuţĭ în comitatul Braşov, séu aparţin acestui comitat şi carĭ au dreptul de a fi împărtăşiţĭ din acéstă fundaţiune, de a'şĭ aşterne subscrisului căpitănat petiţiunile de ajutorare **până în 10 Decemvre a. c.** cu atât mai mult, deórece petiţiunile aşternute **după acest termin se vor respinge.**

Braşov, 20 Noemvre 1895.

853,2—3 **Căpitanul orăşenesc.**

Sz. **8329**—1895 tlkvı.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Albuletz János végrehajtatónak Albuletz St. György végrehajtást szenvedő elleni 101 frt. 04 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszufalusi kir. járásbiróság területén levő csernátfalvi község területén fekvő a csernátfalusi 517 tjkvben foglalt 918 hrsz. fekvőre 1762 frt, az 1302 hrsz. fekvőre 135 frt. az 1630 hrsz. fekvőre 200 frt, az 1673 hrsz. fekvőre 132 frt, az 1924 hrsz. fekvőre 127 frt, a 2555 hrsz. fekvőre 45 frt, a 2688 hrsz. fekvőre 66 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi Január hó 4-én délelőtt 9 órakor Csernátfalu község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számitott és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1895. évi November hó 6-án.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.